

**پیام تسلیت دکتر مهدی
سیاح زاده، مدیر مسئول آرمان
به مناسبت درگذشت
پروفسور سیروس عظیمی
از بنیانگذاران روانشناسی مدرن
در ایران و از همراهان
فصلنامه آرمان**

از دست دادن استادی که از او بس آموخته ام و نسل هایی چند با آثار او با روانشناسی مدرن آشنا شده اند، دشوار و اندوهبار است.

دکتر سیروس عظیمی از بنیانگذاران روان درمانی نوین ایران، متولد خراسان در سال ۱۳۱۲ بود. پدر او محمد علی عظیمی، در سال ۱۳۰۹ در دوران رضاشاه فقید همراه دانش پژوهان دیگر برای تحصیل به آلمان رفته، مهندس راه آهن شده بود. خانواده عظیمی در سال ۱۳۲۰ به تهران منتقل شدند و سیروس در سال ۱۳۳۰ برای تحصیل در رشته بیولوژی راهی آمریکا شد. پس از فارغ التحصیلی به ایران بازگشت و پس از دو سال تحصیل در رشته پزشکی دوباره راهی آمریکا، ایالت میشیگان، شد. آنجا درجه دکترای روانشناسی بالینی دریافت نموده، به ایران بازگشت و در دانشگاه ملی ایران به درجه استادی علوم تربیتی رسید. در همان دانشگاه موفق به تشکیل دانشکده روانشناسی شد. استاد پس از تصفیه های اول انقلاب به آمریکا آمد و تا سال جاری همچنان در سنین هشتادسالگی به تدریس روانشناسی بالینی در دانشگاه فلوریدا مشغول بود. از آن زنده نام در شماره ۱۱ فصلنامه آرمان مقاله ای درباره فروید منتشر ساختیم. دکتر عظیمی چندی پیش به دنبال شکستگی استخوان در بیمارستان بستری شد و آنجا در اثر سینه پهلو چشم از جهان بر گرفت. فقدان آن گرانقدر را به خاندان و شاگردان او تسلیت می گویم.

مهدی سیاح زاده، لس آنجلس، فوریه ۲۰۲۰

نکوداشت یاد

شهلا ریاحی

بازیگر تئاتر، سینما و

تلویزیون

در روز ۱۱ دی (۱ ژانویه) خانواده شهلا ریاحی، بازیگر پرسابقه تئاتر، سینما و تلویزیون اعلام کردند که او شامگاه گذشته در تهران سن ۹۳ سالگی چشم از جهان فرو بست.

قدرت زمان وفادوست در بهمن ماه سال ۱۳۰۵ در تهران متولد شد و تحصیلات خود را تا دوره اول دبیرستان ادامه داد. پس از ازدواج با اسماعیل ریاحی به تشویق همسرش به بازیگری پرداخت. او نام شهلا ریاحی را به عنوان نام هنری انتخاب کرد.

اولین بازی او در نمایشنامه "سیاست هارون الرشید" باعث شهرت او به عنوان یک بازیگر توانا شد. شهلا ریاحی با بازی در فیلم "خواب‌های طلایی" در سال ۱۳۳۰ وارد فعالیت‌های سینمایی شد. شهلا ریاحی علاوه بر نقش‌پردازی در تئاتر و تلویزیون، به عنوان دوبلور و گوینده با رادیو نیز همکاری داشت.

در سال ۱۳۹۴، در مراسمی که برای بزرگداشت شهلا ریاحی برگزار شده بود، از او به عنوان نخستین کارگردان زن ایرانی نام برده شد.

شهلا ریاحی در حدود ۷۰ فیلم سینمایی ایفای نقش کرد که از آن جمله می‌توان از دلشدگان، گلنار، مرگ پلنگ، چشم عقاب، فرار از جهنم، تحفه هند، رویای نیمه‌شب تابستان و بچه‌های طلاق نام برد.

از میان ده‌ها فیلم پیش از ۱۳۵۷ با بازیگری زنده یاد بانو شهلا ریاحی، می‌توان به این عناوین اشاره کرد: خانه‌خراب ۱۳۵۴؛ پسرخوانده ۱۳۵۲؛ سراب ۱۳۵۲؛ صخره سیاه ۱۳۵۲؛ حکیم‌باشی ۱۳۵۱؛ آسمون بی‌ستاره ۱۳۵۰؛ درشکه‌چی ۱۳۵۰.

برخی از فیلم‌های دههٔ چهل بانو ریاحی که از جمله خاطره‌انگیزترین آثار سینمای ایران بودند، عبارتند از: بهرام شیردل ۱۳۴۷؛ چرخ فلک ۱۳۴۶؛ خشم کولی ۱۳۴۷؛ عروس تهران

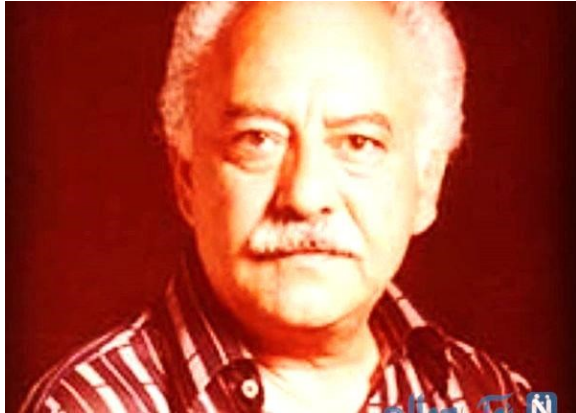
۱۳۴۶؛ فردای باشکوه ۱۳۴۶؛ میلیونرهای گرسنه ۱۳۴۶؛ گدایان تهران ۱۳۴۵؛ جهان پهلوان ۱۳۴۵.

بانو ریاحی در سال ۱۳۵۶ در سریال به یاد ماندنی و محبوب "ایتالیا ایتالیا" به کارگردانی نوذر آزادی در نقش انور زمان، هنرنمایی کرد.

زنده یاد بانو ریاحی از جمله بانوان پیشتاز صحنه های تئاتر بود و در کنار ده ها نمایش ایرانی، بازیگری برخی از مشهورترین تئاترهای خارجی را به عهده داشت، از جمله: مکافات؛ مستنطق؛ مارگریت گوتیه؛ فرشته زمینی؛ عروسی فیگارو؛ رومئو و ژولیت؛ مادام کاملیا؛ و بادبزن خانم ویندیرمیر.

آرمان یاد این بانوی هنرمند را گرامی می دارد و فقدان او را به خاندان محترم ریاحی و همه دوستداران هنر او تسلیت می گوید.

به نکوداشت یاد

نصرت کریمی

هنرمند سرشناس

سینمای ایران

نصرت‌الله کریمی، هنرمند سینما و تئاتر ایران دوشنبه ۱۲ آذر در سن ۹۵ سالگی بر اثر کهولت سن در منزل خود در تهران درگذشت.

زنده یاد نصرت کریمی فیلم‌هایی ساخت که از نظر به سخره گرفتن خرافه های سنتی و مذهبی برجسته بودند. نقش برجسته او در سریال دایی جان ناپلئون هم‌چنان در خاطره‌ها مانده است. این هنرمند بعد از انقلاب اجازه فعالیت نیافت.

نصرت کریمی در سال ۱۳۰۳ در تهران متولد شد. کار هنری را در جوانی با پیوستن به گروه عبدالحسین نوشین آغاز کرد. در دهه ۱۳۲۰ نوشین با تشکیل یک گروه تئاتر با شرکت جوانان بااستعداد و اجرای نمایش در تئاترهای فردوسی و سعدی، می‌کوشید برای تئاتر مدرن ایران پایه‌هایی استوار بسازد. نصرت کریمی که به عنوان گریمور و بازیگر با گروه نوشین همکاری داشت و دین خود را به "استاد" در کتابی در بزرگداشت او ثبت کرده است، در سال ۱۳۳۱ برای تحصیل در رشته سینما به اروپا رفت. او پس از چند سال آموزش و تجربه‌اندوزی در ایتالیا و چکسلواکی (سابق) در سال ۱۳۴۳ به ایران برگشت.

کریمی در عرصه‌ها و رشته‌های گوناگون، از جمله نویسندگی، بازیگری، طراحی، گریم برای سینما و تئاتر، تولید فیلم‌های انیمیشن و نمایش‌های عروسکی کارهای زیادی ارائه داده است. پس از انقلاب، که به خاطر پیشینه و رفتار "غیر اسلامی" از فعالیت هنری باز ماند، به تدریس روی آورد و به پیکرتراشی و پرورش گل پرداخت.

نصرت کریمی علاوه بر گذراندن یک دوره تخصصی انیمیشن در ساخت چند مجموعه تلویزیونی نیز فعالیت داشته است. برخی فیلم‌هایی که نصرت‌الله کریمی در آن‌ها به عنوان نویسنده، کارگردان و یا بازیگر حضور داشت عبارتند از: درشکه‌چی، خانه خراب و میهمان ناخوانده و محلل. بازی او در سریال معروف "دایی جان ناپلئون" هم در خاطره‌ها مانده است.

دو فیلم درشکه‌چی و محلل در کارنامه هنری نصرت کریمی برجسته شده‌اند. درشکه‌چی در خلق حال و هوای جنوب شهر، بدون توسل به عناصر ساختگی و کلیشه‌ای مانند الواطی و چاقوکشی، بسیار موفق است. این فیلم داستان عشقی نامتعارفی را به ساده‌ترین زبان سینمایی روایت می‌کند. فضایی آشنا و مأنوس می‌سازد و در میان مثنی شخصیت‌های زنده و جاندار، مناسباتی واقعی برقرار می‌کند. در این فیلم زن و مردی میانسال الفتی دیرین داشته اما از هم جدا افتاده‌اند. اکنون که همسران خود را از دست داده‌اند، دیگر بر سر عشق آنها مانعی نیست و مایل به ازدواج هستند. اما غیرت "مردانه" و تعصبات "ناموسی" مانع از پیوند آنهاست. تنها پس از سختی‌های فراوان و برخوردهای تلخ است که این مانع از سر راه برداشته می‌شود.

فیلم سینمایی "محلل" که به یکی از داستان‌های کوتاه صادق هدایت گوشه‌چشمی داشته، مزاحمت باورهای سنتی و به ویژه ناسازگاری آنها را با دنیای امروز به خوبی نشان می‌دهد.

نمایش فیلم واکنش تند محافل دینی را به دنبال داشت که به توقیف فیلم انجامید و پس از انقلاب برای سازنده‌ی آن گرفتاری به بار آورد.

نصرت کریمی و پرویز صیاد در یکی از صحنه‌های سریال دایی جان ناپلئون

نصرت کریمی پس از تولید دو فیلم یادشده از سینمای دلخواه خود دور شد. می‌توان گفت که موانع فرهنگی و فشارهای سیاسی او را از ادامه راهش باز داشتند. از آن پس او گاه در مقام کارگردان و بیشتر در نقش بازیگر در فیلم‌هایی شرکت کرد که بیشتر به گیشه توجه داشتند.

این هنرمند پس از انقلاب دوران سختی گذراند و چند سالی با وحشت به سر برد. کریمی مدتی به زندان افتاد و سپس از کار هنری منع شد و در آموزشگاه‌های هنری به تدریس پرداخت، تجربه و دانش هنری خود را در اختیار جوانان قرار داد و در کلاس‌های خود نیز همواره بر اهمیت رویکرد اجتماعی سینما تأکید کرد.

آرمان درگذشت این هنرمند ارجمند را به خاندان او و هنردوستان ایرانی تسلیت می‌گوید.